

det andet i Slutningen af forrige Aarhundrede, i 80'erne, vil man se, at det er en ikke ubetydelig Landvinding, der er foregaaet paa den Maade, at Kysten har lagt til. Det er ikke gode Tegn til, at der er Stedet at bygge en landfast Havn. Men dertil kommer, at saa vidt man kan skønne, er hele den Svingning, som Grenen har gjort mod Nord i de sidste hundrede Aar, i Begreb med at vende, saaledes at den atter begynder at svinge mod Syd, og saa vil Tilsætningen paa Sydsiden af Grenen tage Fart i langt højere Grad end hidtil. Det er ganske sikkert, at der ligger en meget betydelig Fare for Tilsanding der, og det er ikke aldeles sikkert, at Bunden har den fornødne Fasthed med Hensyn til Konsistens, saa at Havnemolen kan staa urokket. Den første Kommission, der var nedsat i 1877 og undersøgte Forholdene, lod endogaa tage Analyse af Bunden og kom til det Resultat, at der er Slik og Klæg, naar man kommer nogle faa Fod gennem det øverste Sandlag, og man er ingenlunde sikker paa, at Konsistensen er saadan, at det er raadeligt at bygge Havnemoler ovenpaa. Men hvad der i alt Fald er ganske utvivlsomt, er, at der er meget betydelig Sandvanding, og det vil sikkert ikke kunne undgaas, at Tilsandingen foran Havnemundingen og maaske Tilsandingen af Havnen efterhaanden vil udvikle sig paa en saadan Maade, at Vedligeholdelsesudgifterne blive ret store.

Men vil man se bort derfra, og vil man erkende, at Statskassen baade kan og vil ofre de nødvendige Midler, er jeg ingenlunde en Modstander af en Havn ved Skagen, men jeg er absolut en Modstander af, at man vil gøre Begyndelsen med Fiskerianlæg paa dette Sted. Jeg vilde forsømme min Pligt mod de Mænd, der have sat mig ind her, hvis jeg ikke paa det allerbestemteste hævdede, at det er bagvendt at begynde ved Skagen. Selv om Skagen har det største Antal fiskeridrivende, selv om Skagen er befolket — hvad den er — med særdeles dygtige og energiske Fiskere, som vi alle have den allerstørste Respekt for, er det bagvendt at begynde der, fordi der efter min Mening ikke er nogen større Fiskeplads i Danmark, hvor en Fiskerihavn for Tiden er mere unødvendig end ved Skagen, fordi der ikke er nogen større Fiskeriplads i Danmark, der har den lette, bekvemme og nære Adgang til en god, paalidelig og tilstrækkelig stor Havn som netop Skagen. Derfor er det mig umuligt at give min Stemme til et Forslag som

dette, medmindre det enten forud eller i alt Fald samtidig dermed sikres, at der bliver truffet Foranstaltninger til Hjælp for Vestkystfiskerne, i alt Fald for et Beløb, der ikke er mindre end det, man vil ofre paa Skagen.

Jeg ved godt, at det er saa godt som haabløst, i alt Fald for Tiden, at tænke paa at bygge en virkelig Havn paa Jyllands Vestkyst; jeg ved godt, at man derved vilde komme op til 20—30—40 eller endogaa 50 Millioner — ja, vi have en Kommissionsbetænkning med nøjagtige Udregninger til en Havn ved Thyborøn, der den Gang skulde koste 46 Mill. Kr., men rimeligvis nu vilde koste 56 Mill. Kr. efter de Arbejds- og Materialforhold, vi nu have. Jeg indser selvfølgelig godt, at det er haabløst at tænke paa noget saadant. Men hvad der forekommer mig at være alt andet end haabløst, er de Smaafor søg, som Fiskerne selv langs hele Vestkysten nu saa godt som alle ere enige om at anse for det eneste, man for Øjeblikket kan tilstræbe, og som der for Tiden er Fornuft i, nemlig at anlægge Læmoler paa saadanne Steder, hvor Bundforholdene give Sikkerhed for, at de ikke enten sandes til eller underskylles lige straks. Kommissionen har ogsaa haft sin Opmærksomhed henvendt netop paa denne Side af Sagen og har foreslaaet — om end ikke i den Rækkefølge, jeg nævner dem — Anlæg ved Vorupør, Klitmøller, Hanstholm, eventuelt Sannæshage, hvis der ingen Havn kommer, og ved Løkken. Tillige har Kommissionen undersøgt Forholdene ved Hirtshals, men erklærer som bekendt, at der der er bygget en Læmole, som synes at virke fyldestgørende, hvorfor den intet foreslaar der.

Jeg er for saa vidt enig med Kommissionen i, at der ikke for Tiden er Grund til at gøre mere ved Hirtshals, end der er gjort, i alt Fald ikke før man har gjort Forsøg med Læmoler ogsaa andre Steder paa Vestkysten; men jeg vil ikke være enig med Kommissionen, hvis den vil sige, at det er unyttigt at gøre mere ved Hirtshals. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen) i, at hvis det endnu i nogle faa Aar viser sig, at Molen ved Hirtshals har holdt sig nogenlunde fri for Tilsanding, vil det være særdeles fornuftigt at bygge en tilsvarende Mole. Jeg gaar ud fra, at som den er lagt, er den lagt med det Hensyn for Øje at gaa ind i et Havneanlæg som den ene Mole. Hvis det altsaa viser sig, at den har holdt sig, anser jeg det for naturligt, at man optører nok en Mole, tilsvarende til